

måde opnå en sådan rigdom på navne, der karakteriserer de to store tyske, de franske, italienske og delvis britiske håndatlas. Men man har dog fået et anseligt navnestof med, nemlig ca. 40.000. Til sammenligning tjener, at Andrees og Stiellers Handatlas indeholder ca. 2—300.000 navne (og et mindre atlas som Hagerups indeholder ca. 40.000 navne). Vigtigere end antallet er imidlertid udvælgelsen samt nøjagtigheden og konsekvensen i skrivemåde. På dette punkt synes det nye atlas at være af betydelig standard. Selv om sikkerhed på dette punkt først kan nås efter lang tids anvendelse, bør det siges, at det umiddelbare indtryk af nogle prøver går ud på, at udarbejderne har haft en endog meget heldig hånd, og at der er udvist stor omhu ved navnebehandlingen. Også valget af områder er foregået efter en nøje gennemtænkt plan, og ligeledes placering og udførelse af bikort i større målestok.

Navneregistret er opført på sædvanlig måde; men man har efter navnet med kursiv angivet navnet på den stat, i hvilken den pågældende lokalitet findes, og dette er en ypperlig ide, som betyder en væsentlig lettelse for brugeren. For en umiddelbar betragtning ville det måske synes rimeligt, at man burde tilstræbe at give et håndatlas det størst mulige navneindhold; men erfaringen viser, at det er vigtigere, at navneudvalet er foretaget med omhu, skønsomhed og nøjagtighed. Man opdager nemlig, at en stor del navnestof, som ældre håndatlas slæber rundt med, i virkeligheden er fuldkommen dødt for den almindelige bruger og derfor nærmest til besvær. Man bør derfor med visse mellemrum foretage en meget skarp revision eller eventuelt udarbejde et helt nyt grundlag for sådanne atlas. I det foreliggende tilfælde har man gjort det sidste, og så vidt man kan se af stikprøver og kortere tids anvendelse, har „The regional Atlas“ på dette punkt meget store fordele. Navnestoffet er tilstrækkelig stort, det er overordentlig velvalgt, og hele udførelsen af kortværket er så fortræffelig, at man roligt kan anbefale det til udstrakt anvendelse.

Niels Nielsen.

Tore Ouren og Axel Sömme: Varer og Veier i verdenshandelen i mellemkrigstiden. Oslo 1948. (Aschehoug). 224 sider.

Denne bog, der — som titlen oplyser — i hovedsagen er baseret på mellemkrigstidsmateriale, er blevet til på grundlag af det materiale, som professor ved Norges Handelshøyskole, dr. Axel Sömme, har samlet til forelæsninger i økonomisk geografi. Geografen, diplomhandelslærer Tore Ouren, der er assistent ved Norges Handelshøyskole, har bl. a. ved sin indsigt i botanik og kemi medvirket til

at give stoffet et yderst værdifuldt supplement og herved bidraget til forståelsen af sammenhængen i det behandlede stof.

Bogen skal selvfølgelig anvendes som lærebog ved Norges Handelshøyskole, men derudover fremtræder den som en nyttig, erhvervsgeografisk håndbog, der fordeler stoffets vægt på passende måde mellem produktion, handel og transport. Af særlig interesse er kapitlet om handelens og søfartens udviklingstendenser i mellemkrigstiden, som trækker de vigtigste linier op fremover og bagud. Bortset fra klimagennemgangen, der for en dansk geograf må stå som for tilfældig og oversigtsmæssig, må bogen betragtes som en anselig gevinst for norsk erhvervsgeografi. *Aage Aagesen.*

Aa. Rasch og P. P. Sveistrup: Asiatisk Kompagni. I den florisante Periode 1772—1792. Udg. af Institutet for Historie og Samfundskonometri. I Kommission hos Gyldendal, 347 sider. 1948.

Et Samarbejde mellem en Historiker og en Nationaløkonom har som Resultat givet en meget værdifuld Bearbejdelse af det foreliggende Kildemateriale angaaende Asiatisk Kompagni i Aarene 1772—1792.

Hovedvægten er lagt paa at skildre Kompagniets Virksomhed, dets Konventioner, Aktionærkredsen, de økonomiske Forhold og de Varer, der handlede med. Men der gives ogsaa interessante Oplysninger om Livet ude paa de fjerne Handelspladser i Indien og Kina og om Sejladserne dertil.

Her maa dog indskydes en kritisk Bemærkning! Mon de to Forfattere har prøvet paa et Verdenskort, hvor Strømme og Vinde er afsat, at følge en Kinafarers Rejse ud til de østasiatiske Farvande? Det har de sikkert ikke, for i saa Fald vilde de ikke have kludret saa meget med Passat og Monsun, som det nu er Tilfældet; en flink Gymnasiæelev kunne have klaret dette bedre!

Bogens Billedstof bringer forskelligt nyt, f. Eks. et Fotografi af en af de danske Kanoner, som Asiatisk Kompagni i sin Tid leverede til Muhammed Ali, og som nu ligger paa „Kanonpladsen“ i Teheran. Bilagene indeholder ogsaa meget af Interesse, f. Eks. en fuldstændig Fortegnelse over de udgaaede Skibe med Angivelse af deres Ladningsværdi, deres Ejere og deres Kaptajner samt for en Del af Skibenes Vedkommende ogsaa en Liste over de udbragte Varer og Returladningerne, som er af stor Interesse.

Et fyldigt Person- og Sagregister afslutter Bogen og bidrager sammen med det tidligere fremhævede til at gøre denne til en saare